

NANEZAPLATENIE | Počet výtlačkov: Koľko dajú – toľko bude

Ujätá dňa Super-sexy Feldbauer

„Tá šiltovka z teba spravila monštrum!“
- ZG na margo suverénnych nesubmisívnych poznamok MF

Nečakaný Zvrat!

Festivalový denník

2024

BRAVO!

Redaktorka zverejnila unikátne suchy!

Belopotockého Mikuláša 10. 1

Brodenie sa nekonalo?

Ona a ona

Chorý a neprišiel?

?

Nový - odhalený!

?

Kuna na materskej

Šokujúca výmena!

Michal Jozef

Horúca Redakcia

Úvodník

Divadelníci – to sú tí so sklonom k drámam, to sú tí, čo robia dobré žúry, to sú tí nepraktickí umelci, to sú tí, s ktorými je sranda. Niežeby tie predošlé výroky neboli pravdivé. Za taký festival sa stihne odohrať nejedna vzťahová dráma, ktorá predčí fantáziu onakvejších literárnych veľikánov. O tých žúroch – čo si budeme hovoriť, kruhy pod očami budeme mať v pondelok všetci rovnaké... Ako príklad k poznámke o nepraktickosti zmienim len, že nikto z členov redakcie nestihol večeru, lebo na to, že sú hladní, si spomenuli približne hodinu potom, čo sa prestala vydávať. Alebo spomeniem istú šarmantnú dámu s menom rímskej bohyně, ktorá sa dnes (hoc tu bola od piatej) nestihla ubytovať, za to však stihla obe predstavenia! A že je s nami sranda, to dúfam, zistíte na nasledujúcich stránkach. Skrátka, veľa kadejakých prídumkov sa s nami, divadelníkmi, spája. Ale dnes som si uvedomila, že niektoré zásadné nám spoločnosť upiera. Divadelníci – to sú tí vytrvalí, tí odhodlaní. Väčšina si vytrvalosť spája skôr so športovcami, napríklad maratónskymi bežcami. Ale ako bývalá športovkyňa môžem odprisahať, že som beh na dlhšiu trať než je divadlo nikdy nebežala! Štvordňový Belopotockého Mikuláš patrí rozhodne medzi takzvané ultrabehy. Odhodlanie zvykne spoločnosť tiež pripisovať skôr iným profesiám. Ale pozrite sa kolkí sa tu rok čo rok schádzame?! A to aj napriek všetkým prekážkam, ktoré musíme prekonať. Cestujúci smerom od Ziliny musia prejsť popod Strečno – a to mi verte, že ľudskú trpezlivosť máločo tak otestuje. A keď sa po hodinách čakania v kolóne dostaví pocit víťazstva, príde neskôr prejazd cez Ružomberok. Tí, ktorí nejdú autom skúsia prejaviť dôveru železniciam. Naivky, poviete si. Ale kdeže, to sú tí, ktorí sú skutočne odhodlaní – odhodlaní nachádzať vieru aj tam, kde ju iní už dávno stratili. A preto polovica redakcie a šéfredaktorka Javiska dorazili dnes na Belopoták len s 30 minútovým meškaním. Takže milí priatelia, so 49. ročníkom Festivalu Belopotockého Mikuláš nezabudnime zároveň osláviť našu schopnosť vytrvať, kde to iní dávno vzdávajú, odhodlanie venovať sa divadlu za každú cenu a dobehnúť až do konca. Nech tie kruhy, ktoré budeme mať v pondelok pod očami naozaj stoja za to!

Z.G.

Zuzana Galková

Keď na stole stojí káva a vedľa nej voda so šumivým Panadolom, je jasné, že za ním sedí Galková. Nuž, šéfka so sebou nesie vždy najväčšiu ťarchu, čo máva aj takýto dopad. Povedzme si úprimne, mať v tíme práve takých ľudí, akých má, robili by ste to inak? No robili?!

Feldo Feldbauer

Z overených zdrojov vieme, že Feldo investuje mesačne stovky forintov do úpravy svojej brady. „Kde je tu najbližší barber shop?“ spýtal sa ako prvú vec na redakčnej a nervózne pritom klepal nohou. Ale nielen to je on. Matej má i mnoho ďalších tvári, z ktorých ani jedna nie je celkom normálna. Miluje však divadlo, a to nám stačí. Musí.

Molnár

Silvia Matejčková

Stará, ktorá je vlastne najmladšia z redakcie. Silvia, no má v mene „Matej“ (ako inak). Studuje divadelnú réžiu, no už teraz ju mnohí považujú za herečku. Paradoxy hodné povšimnutia, ale možno aj nie. Silvia však hodná povšimnutia je, a to bez debaty. Keď ju stretnete, budete vedieť, o čom je reč.

Stará

Matej Rumanovský

História Matejov v redakciách festivalových denníkov je taká bohatá, že sa z toho stala nielen tradícia, ale podľa nariadenia šéfredaktorky aj jedna z podmienok prijatia nových členov. Matej Rumanovský touto náročnou skúškou prešiel, no nevďačí za to iba svojim rodičom. Sám v minulosti viedol literárny časopis, písal literárny bulvár, píše blogy, poviedky a je aj autorom dvoch románov. Matej, vitaj!

Nový

Jaroslav Dvorský

Fotograf a grafik, čo nie je zrovna fit, no mentálne áno. A to sa ráta. Žijeme v modernej dobe, preto sa aj naša redakcia podvolila trendom a tento ročník fungovala v hybridnej forme – jeden na gauči, druhá za stolom, tretia na schodoch, štvrtý postojácky a Jaro, ten najnadanejší, sám doma v posteli s obkladom na čele. No v maximálnom nasadení!

Chorý

Ladova porota

- M.R

Mgr. art.

Patrik Lančarič

Patrik je šéf Mestského divadla Zlín, kde bol v minulosti hosťujúcim režisérom. Vo svojich réžiách prepája dokumentárnu tvorbu s činohrou a potrpí si na kultivované herectvo a výraznú muzikalitu. Ak si to neviete predstaviť alebo skrátka netušíte „voč beží“, je na to jednoduchý liek: choďte na niektoré jeho predstavenie. Neolútujete.

Mgr. art.

Martina Mašiarová

Ph.D.

Čoho sa Martina chytí, to dotiahne na najvyšší level. Študovala na Divadelnej fakulte VŠMU – dnes na nej učí a je študijnou prodekanou. Od roku 2014 bola redaktorkou divadelného mesačníka kôd – neskôr bola aj jeho šéfredaktorkou. Okrem toho príležitostne prekladá z francúzštiny a angličtiny a celkovo vedie dosť úžasný, divadelne nasýtený život hodný závidenia!

Pre režisérku Soňu Ferancovú je divadlo najväčšou vášňou, neresťou i cnosťou. V súčasnosti sa venuje aj pedagogickej činnosti na Konzervatóriu v Bratislave a občas vkráča aj do rozhlasu či televízie, kde sa venuje dabingu, castingu a všelijakému inému „ingu“. Divadlo ju však vždy živilo a živí – fyzicky, psychicky aj nostalgicky.

Mgr. art.

Soňa Ferancová

Mgr. art.

Zuzu Hudek

Zuzu pracuje najmä ako scénická a kostýmová výtvarníčka. Jej nesporný talent jej však nedovolil uskromniť sa len pre jeden aspekt divadla, preto i pravidelne píše, režiruje, vedie divadelné dielne pre deti a dokonca vytvorila i niekoľko divadelných plagátov a ilustrácií. Slovom: Zuzu žije divadlom a objavuje ho v celej jeho hĺbke!

Roman hrá, no na nič sa nehrá. Je lektor, čo nemá iba svoj úzky sektor. Svoje medzinárodné skúsenosti odovzdáva hercom na Slovensku, ale i v Rakúsku či v Nemecku. Je macher na Čechovovu techniku, ktorú vyučoval v Bielom divadle v Bratislave, na Vienna's English Academy aj na MCIA v Berlíne. Okrem toho má tiež za sebou kurz na prestížnej American Academy of Dramatic Arts v New Yorku.

Mgr. art.

Roman Hargaš

Hot & Cold

Exkluzívny rozhovor!

Keď žena zaujme miesto po druhej, býva to často ošemetné – plné animozít. Ale ochotníkom dobre známa lasička divadelných prehliadok Lucia Hromníková sa rozhodla rozšíriť rady divadelníkov, a tak je na materskej. Zatiaľ čo teda Hromníkovci vychovávajú ďalšiu Vilmu Jamnickú, miesto po uhrančivej tmavovláske prevzala Katarína Jánošová. Oslnivá a energická rusovláska je nielen krásna, ale je aj kompetentná. A tak s poľutovaním konštatujeme, že sa žiadne animozity nekonajú a asi ani škandály... Dokonca Katka pristúpila na rozhovor aj s mienkotvorným médiom – nami. Prečítať si ho môžete TU!

**Vyspovedala
Šéfka redakcie**

Foto: Osobný archív Katky Jánošovej

1. Vystriedala si na pozíciu odbornej pracovníčky pre oblasť divadla v NOC Lucku Hromníkovú. Mohla by si sa všetkým, ktorí ňa ešte nepoznajú, predstaviť?

Som Katka Jánošová, vyštudovala som réžiu a dramaturgiu na VŠMU v Bratislave, hneď po škole som robila dramaturgičku v Bratislavskom bábkovom divadle. Chvíľu som učila na cirkevnom konzervatóriu v Bratislave a potom som pracovala pre RTVS na detskej dramaturgii. Medzitým rodičovské a materské povinnosti. Teraz som zakotvila v Národnom osvetovom centre na pozíciu odborníčky pre divadlo takou nejakou šťastnou náhodou, na avízo Sašky Štefkovej. Momentálne som tu tri mesiace.

2. Aký je tvoj vzťah k ochotníckemu divadlu?

Ja mám vlastne tiež pôvod v ochotníckom divadle. Od mojich 11 rokov som bola v Bielom divadle v Bratislave, ktoré je mládežníckym a neprofesionálnym divadlom. Teraz tam aj zhodou okolností učím.

Po škole sme si tiež založili vlastné ochotnícke divadlo. Aj keď sme boli čerstvo vyštudované, aj napriek tomu titulu, profesionálky sme neboli. Bolo to v Karlovej Vsi a volalo sa Divadlo na zastávke. Síce nám to potom úplne nevyšlo, ale strávili sme tam pekné štyri roky. Učili sme ochotníkov z Karlovej Vsi, niečo sme si zahrli, dokonca sme párkrát absolvovali nejaké krajské súťaže, to bola moja posledná skúsenosť.

3. Pamätáš si na svoje prvé ochotnícke predstavenie, ktoré si videla?

Pamätám si iba matne, taký útržok z detstva. Viem, že sa mi to veľmi páčilo, bolo to v Pezinku a vôbec neviem ako sa ten súbor volal, alebo aký to malo názov. Malo to taký „Štepkovský nádych“,

aj keď to nebol Šteпка, pamätám si, že som bola úplne očarená, po tejto inscenácii sa mi vlastne začalo páčiť divadlo. Ale úprimne vôbec si nepamätám, čo to bolo.

4. Aká je tvoja vízia? Máš nejaký program, ktorý by si chcela v rámci svojej pozície v Národnom osvetovom centre realizovať?

Na začiatku, keď som nastúpila, som mala mnoho naivných vízií a plánov, teraz som zistila, že prax je iná. To, čo by ma ale zaujímalo je, či sa dá prakticky podporiť ochotnícke divadlá, aby mali lepšie podmienky pre tvorbu. Druhým plánom, ktorý sa už realizuje, je vzdelávanie. Ambíciou je rozšíriť ho tak, aby sa dialo pravidelne. Pre pedagógov, režisérov – dať im aj takú dramaturgickú podporu. Tá sa síce deje na čiastkovej úrovni, napríklad v rámci rozborov, ale možno vymyslieť nejaký program, kde si začínajúci režisér môže dohodnúť konzultáciu s profesionálnym režisérom. Alebo začínajúci súbor si môže dohodnúť stretnutie s profesionálnym hercom, ktorý im odovzdá svoje skúsenosti. Poradí im a navedie ich, ako v práci postupovať. A posledný cieľ sa spája s Ninou Zemanovou z Bieleho divadla, na ktorú sa tak trochu v divadelnom priestore zabudlo. Nina Zemanová nazbierala obrovské množstvo metodického materiálu, ktorý by bol veľmi nápomocný pre ďalších vedúcich, najmä pre detské divadelné súbory. Tou ambíciou je tento materiál posunúť ďalej.

- Šéfka

Kultivujem
ti?!

Návod AKO ZAUJAŤ V DIVADLE

ZG a SM

Ak chcete v divadle prvoplánovo zaujať, samozrejme, venujte sa herectvu. Je pravda, že na javisku si vás každý všimne. No my prinášame niečo pre sofistikovanejších attentionseekers. Pre tých z vás, čo sa rozhodli zaujať v hľadisku!

Klobúk – potrebujete veľký klobúk, aby ste tým za vami zakryli tých na javisku! A potom budete naozaj neprehliadnuteľní!

Cukríky – Divadlo vždy pracovalo s istou hudobnosťou, preto odporúčame vyhľadať obalové materiály, ktorých šuchot dokážete rôzne varírovať. Hašlerky, klokanky alebo zaujímavý spin tomu môže dať tic – tac! Ak chcete zanechať hlbší odkaz, odporúčame obaly zastrkávať medzi sedadlá, nech niečo zostane aj pre budúce generácie!

Veľkou témou je aj zvonenie telefónu v divadle, ktorá rozdeľuje spoločnosť. My sme v tomto dosť konzervatívni, takže odporúčame nastaviť vyzváňací tón tak, aby diváka pred nami nevyrušoval v pokojnom spánku, ale naopak pomohol predĺžiť jeho rem fázu spánku, ktorý započal so zhasnutím svetiel v sále.

A na záver, do šatne zásadne odchádzame počas klaňačky, kým herci ešte stoja na javisku. Nech je jasné, kto je tu hviezda! Odporúčame sedávať v strede hľadiska, aby ste boli naozaj neprehliadnuteľní.

TEMER KOMPLETNÁ SLOVENSKÁ DIVADELNÁ KLASIKA CCA ZA 60'

Menej je niekedy viac

Slúbili nám takmer kompletnú slovenskú divadelnú klasiku za šesťdesiat minút, dostali sme fragmenty klasiky za hodinu štyridsať. To je také typicky slovenské...

Reč je o inscenácii Temer kompletná slovenská divadelná klasika za cca 60 minút medzibrodského Potulného dividla, ktorá bola zahajovacím predstavením v programe tohoročného Belopotockého Mikuláša. Kto „komickú dvojicu“ Tomáša Pohorelca a Juraja Haviara už trochu pozná, mohol tušiť, že organizátori urobili veľmi dobre, keď ich predstavenie zaradili ako prvé súťažné na štvrtok večer. Ich buffonáda postavená na slovnom humore, šťavnatých gagoch a špíloch v publiku vyvolávala salvy smiechu, únava z cestovania a neskorej hodiny sa rozplynula a inscenácia diváctvo nabudila a pozitívne naladila na nadchádzajúce dni.

Téma inscenácie je obsiahnutá v samotnom názve – J+M siahli po formáte literárneho „digestu“ slovenskej klasickej dramatickej spisby. Ich scenár je na spôsob commedie dell'arte skôr približným zápisom, pretože v predstavení je priestor aj pre improvizované vstupy a reakcie na to, čo sa deje „tu a teraz“, ktoré vďaka kumštu týchto jokulátorov ešte umocňujú komický efekt. Treba oceniť najmä to, že hoci sa dvojica kde-tu nevyhne prvoplánovjším vtipom, väčšinu času sa môžeme úprimne baviť na trefnej satire a aktuálnych narážkach. Medzibrodčania totiž „edukatívny“ pôdorys bez toho, aby to pôsobilo násilne, využívajú na glosovanie súčasného spoločenského diania. Zvolený rámec je obzvlášť vhodný na komentovanie slovenskej národy a „národných“ neduhov s presahmi k niekedy priamejším, inokedy viac zašifrovaným, no ľahko čitateľným konkrétnym politickým narážkam. Práve tému slovenskosti a toho, čo je „naše“, môžeme vnímať ako nosnú pre celú inscenáciu.

Trochu na škodu veci sú potom viaceré odbočky a textová alebo situačná rozvláčnosť (napr. entrée o nedochvilnosti, úvodná časť výstupu s „profesorom“, zdĺhavosť „vedomostnej relácie“). To, že inscenácia srší nápadmi, gagmi, využíva živé hudobné vstupy, bábký, faustiádu, alúziu na televízne správy či na vedomostnú reláciu, môže paradoxne pôsobiť aj ako istý jej nedostatok. Keď sa totiž všetky tieto princípy nakopia, je náročné udržať na zreteli to hlavné, čo nám tvorcovia chcú povedať – a tak nám to na záver musia expresis verbis dovysvetliť. Azda keby dodržali slovo a dali nám šesťdesiat minút informácií a zábavy v koncentrovanejšej podobe, boli by sme bývali pochopili ich „mesidž“ aj sami. Veď to, že menej je niekedy viac, napokon zaznie aj v predstavení...

Martina Mašlárová

Foto: Jakub Jančo

Inšpirácie pre vaše konšpirácie

Potulné divadlo J+T z Medzibrodu predostrelo v prvý festivalový deň veľmi ostré fakty o pôvode nielen slovenskej dramatickej tvorby, ale aj o pôvode ľudstva a kultúry ako takej. Veď, koniec-koncov, aj Ježiš bol Slovák.

Ale pekne po poriadku. Je to pravda (napriek tomu, že slovenčina je najstarší jazyk na Zemi), že na rozdiel od našich západných susedov nedisponujeme žiadnymi veľikánmi dramatickej tvorby ako napríklad Peť Handke. O kúsok vyššie svoj um skromne ukazuje nezameniteľný Jára Cimrman, zo severu na nás útočí Karol Wojtyła a z juhu na koňovi nám klobásu núka Forgács Miklós. My si nielenže musíme, my si aj vieme vystačiť s najdúchmi ako Záborský, Chalupkovci a Palárik. Nemáme sa za čo hanbiť! Aj keď, možno ten Urbánek...

No fakty sú fakty a život taký krátky. Nie je neuveriteľné, že Slováci ukázali starým Grékom, ako na ten alkohol. Kam sa hrabú Dionýzie na naše vinobrania, víkendy otvorených pivníc, vínne cesty či dokonca vínne mušky?! Nikam! Veď aj Aristofanes bol len obyčajný chvastavý vojak s hlavou v oblakoch. Za to Tajovský sa nebál a s hlavou v oblokoch, s ušami na stopkách dokázal napísať Ženský zákon. To, že tým spôsobil zmätky, už nie je na nás súdiť. Nechajme to na odborníkov, historikov. On nemohol za to, že vtedy soľ nebola ešte jodidovaná. ▶

Ale ako je možné, že nikto z našich aj neskorších dramatikov ako Barč-Ivan či Karvaš nezachytili tie dôležité historické udalosti nášho národa? Prečo Boccaccio nenapísal o zničení Rímskej ríše slovenským kniežactvom? A ako to, že Goldoni tak trefne pomenoval našu národnú identitu?

Kto to vie, kto povie...

- Feldo Stodola

Vieme prví!

Tam kde sa niečo deje, tam sme aj my, aby ste vy nemuseli. Včera to bola prehliadka dvojročnej práce absolventov akreditovaného vzdelávania. Ich dvojročné stretávanie sa s lektormi Pavlacom, Lančaričom a Krasulom je dlhšie, ako ktorékoľvek manželstvo Jennifer Lopez. Vraj to bolo krásne a intenzívne, ale všetko raz končí. Sú to len floskuly alebo je to pravda? Na vzťah sú vždy dvaja. Preto sme sa opýtali tých, ktorí s divadlom ešte len zľahka koketujú a potom tých, ktorí s ním už prešli do fázy dlhodobého vzťahu. Otázkou ale ostáva – kto bude platiť alimenty, ak sezóna bola plodná?!

Účastníkom sme položili tri otázky:

1.

Aká bola Tvoja motivácia prihlásiť sa do projektu?

2.

Tri slová, ktorými vieš opísať celý cyklus vzdelávania.

3.

Aký zaujímavý alebo bizarný fakt si pamätáš z prezentácií, ktoré ste vytvárali?

Ich odpovede

1. Aká bola Tvoja motivácia prihlásiť sa do projektu?

Ja konkrétne som chcela vedieť či to, čo robím, robím správne a naučiť sa viac, spoznať nových tvorivých ľudí, možno sa posunúť niekde kde som sa ešte nedostala a nabráť inšpiráciu a nové myšlienky.

2. Originálny, ľudský, tvorivý. 3. Naučila som sa robiť prezentácie, ktoré mi nikdy nešli, a prebudila som svoje maturitné strese - *Kristína Gyepesová*

Spoznať čo/kto je to režisér... 2. Priateľstvo, poznanie, tolerancia 3. Katka: „Ako chutí tá zmrzlina, dračie ovocie?“ Klára: „Však sa pozri...“ - *Katarína Pindiaková*

(darmo mu účastníci dohovárali) Taká hamletovská otázka: "Byť či nebyť režisér?" 2. Sex, drogy a rockenroll 3. Fakt sme boli dobrí... - *Peťo Kalmár*

Divadlo je pre mňa dobrý spôsob vyjadrenia 2. učiť a baviť sa a spolupráca 3. (odpoveď na tretie otázku neprešla komunikačným kanálom) - *Peter Holíš*

Skúsiť, čo majú spoločné chaos a socha.

2. Hlbavé, prehrabávané, hrôzoplašné 3. Navzájom sme sa vyzývali k mysleniu a konaniu. Naozaj! (respondent sa chcel ešte vyjadriť na adresu názvu predstavenia) Ešte mi na margo názvu napadlo, že sme si búchali do hláv a šúchali nohami, ale je po pol piatej a sedím na kvalitne temperovanom schodíku tak to môže byť skreslené mojou aktuálnou polohou kolien. - *Boris Fedorovič*

A teraz druhá strana mince! Okrem účastníkov vzdelávania nám exkluzívny rozhovor poskytol aj lektor s uhrančivými očami Peter Pavlac.

Čo pre Vás znamená divadelné vzdelanie?

Moje vlastné divadelné vzdelanie (alebo skôr štúdium ako také) mi isto umožnilo oslobodiť sa od falošný predstáv o sebe, čo malo zjavne vplyv aj na všetkých, čo mi kedy ponúkli spoluprácu, či v divadelných inštitúciách, či mimo nich. Vzdelanie je oslobodzujúce.

2.

Sám ste divadelnú kariéru začínalivv ochotníckom divadle, ako na začiatky spomínate?

Ako na niečo, bez čoho by som nebol. Ľudia (Vlado Sadílek a celý P.R.D.) definovali svet, ktorý ma zhlto a dodnes nevyvrhol. Ako 12 ročný som sa musel naučiť zvärať, lebo sme si sami robili scénografiu, vláčil som reprobredne ťažšie ako ja, to je škola, aká sa vám zide dokonca aj v SND, to by človek neveril.

3.

Vstupovali ste do tohto procesu vzdelávania ako lektor s predsavzatiami?

Slovo „predsavzatie“ mi asocuje Nový rok, byť lektorom v takomto kurze však skôr generuje túžbu najst' čo najlepší spôsob, ako všetko, čo ma kedy kto v d i v a d l e (i na VŠMU) naučil podať ďalej tak, aby tí, pre ktorých sme tu boli, boli schopní neskôr urobiť to isté tam, kde majú dosah zasa oni.

- S.M.

TRAUMY Z MS

PATRIK LANČARIČ: „TOTO BUDE TAKÁ PRESILOVKA, IBA VY A NÁS PÄŤ.“

ING. MAŠLÁROVÁ

MARTINA MAŠLÁROVÁ: „V ZÁKLADE JE TO VYBUDOVANÉ DOBRE. ZHUTNIŤ, ABY TO ČASOVO VYCHÁDZALO.“

DOKTORKA MAŠLÁROVÁ

MARTINA MAŠLÁROVÁ: „ZÁKLAD BOL OTVORENÝ. [..] VEĎ VY STE DISPONOVANÍ, PRIRODZENOSŤ.“

POHORELEC POKRAČUJE V KONŠPIRÁCIACH!!!

TOMÁŠ POHORELEC: „CHÝBA NÁM TO TRETIE OKO.“

JAKO?!

ROMAN HARGAŠ: „NIEKEDY SOM NEVEDEL, ČO TO TAM HOVORÍTE.“

MACKO UŠKO FERANCOVÁ

SOŇA FERANCOVÁ: „S HUMOROM JE PREDSA FUŠKA.“

DVOJTÝŽDŇOVÝ BELOPOTÁK?

ROMAN HARGAŠ: „CHÁPEM, SÚŤAŽE SA TO VŽDY SNAŽIA NAŤAHOVAŤ.“

PRVÉ NEZHODY V RAJI?

MARTINA MAŠLÁROVÁ: „BÁLA SOM SA, ŽE PO CELOM DNI A 100-MINÚTOVÉ PREDSTAVENIE, ŽE MA TO SKÔR USPI. NO TO SA VÁM NEPODARILO.“

SLOVÁCI SJ UŽ NEVYSTACIA?

PATRIK LANČARIČ: „TREBA NIEKOHU ZVONKU.“

NEPREDBIEHAJME, DOBRE?!

PATRIK LANČARIČ: „SLOVENSKÝ FILM UMREL V 90. ROKOCH.“

PATRIK LANČARIČ: „JA NIE SOM CIEĽOVÁ SKUPINA INSCENÁCIE A ZDRIEMOL SOM SI. A DOBRE SOM SI ZDRIEMOL.“

KRAJČÍRKA Z KRAMÁROV

ZUZU HUDEK: „TOTO SKRÁTIŤ, HENTO INAM, TOTO DAŤ PREČ...“

NA STRAŽENÉ UŠKÁ

ZAPÍŠAL FML

NÁRODNÉ
OSVETOVÉ
CENTRUM

ŽILINSKÝ
SAMOSPRÁVNY
KRAJ

LIPTOVSKÝ
MIKULÁŠ